

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS REKOMMENDATION

av den 4 april 2001

om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna

(2001/331/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR UTFÄRDAT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, på grundval av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 8 januari 2001, och

av följande skäl:

- (1) I resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 1 februari 1993 om Europeiska gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling ⁽⁴⁾ och i Europaparlamentets och rådets beslut nr 2179/98/EG om en översyn av detta program ⁽⁵⁾ betonades vikten av delat ansvar vid genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning.
- (2) I kommissionens meddelande av den 5 november 1996 till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet om genomförande av gemenskapens miljölagstiftning, särskilt punkt 29 i detta, föreslås att riktlinjer skall

införas på gemenskapsnivå för att bistå medlemsstaterna i genomförandet av deras tillsyn och på så sätt minska de stora skillnader som för närvarande råder mellan medlemsstaternas tillsyn.

- (3) Genom sin resolution av den 7 oktober 1997 om utarbetandet, genomförandet och upprätthållandet av gemenskapens miljölagstiftning ⁽⁶⁾, uppmanade rådet kommissionen att i synnerhet på grundval av arbetet inom Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning, Impel, lägga fram ett förslag, för fortsatt behandling i rådet, till minimikriterier och/eller riktlinjer för den tillsyn som bedrivs på medlemsstatsnivå och till hur den praktiska tillämpningen av dessa kriterier eller riktlinjer skulle kunna övervakas av medlemsstaterna för att säkerställa enhetlig praktisk tillämpning och efterlevnad av miljölagstiftningen. Kommissionen har i sitt förslag beaktat det dokument som Impel lade fram i november 1997 om minimikriterier för tillsyn.
- (4) I sin resolution av den 14 maj 1997 om kommissionens meddelande efterlyste Europaparlamentet gemenskapslagstiftning om miljötillsyn. Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén avgav positiva yttranden om kommissionens meddelande samt betonade vikten av miljötillsyn.
- (5) Olika system och metoder för tillsyn finns redan i medlemsstaterna och bör inte ersättas av något tillsynssystem på gemenskapsnivå, vilket beaktades i rådets resolution av den 7 oktober 1997, och medlemsstaterna kommer att fortsätta att ansvara för miljötillsyn.

⁽¹⁾ EGT C 169, 16.6.1999, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 374, 23.12.1999, s. 48.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 september 1999 (EGT C 54, 25.2.2000, s. 92), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 mars 2000 (EGT C 137, 16.5.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 6 juli 2000 (ännu ej publicerad i EGT). Europaparlamentets beslut av den 1 februari 2001 och rådets beslut av den 26 februari 2001.

⁽⁴⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 321, 22.10.1997, s. 1.

- (6) Europeiska miljöbyrån kan verka som rådgivare åt medlemsstaterna när det gäller att planera, upprätta och utvidga deras system för kontroll av efterlevnaden av miljöbestämmelser och kan även genom att stödja rapportverksamheten erbjuda hjälp åt kommissionen och medlemsstaterna med att kontrollera efterlevnaden av miljöbestämmelser, så att rapporteringen samordnas.
- (7) Tillsynssystemen och det faktum att miljötillsyn faktiskt utövas motverkar överträdelse av miljölagstiftningen, eftersom myndigheterna får möjlighet att upptäcka överträdelse och säkerställa att miljölagstiftningen efterlevs genom sanktioner och andra åtgärder. Tillsyn är således en ofrånkomlig länk i lagstiftningskedjan och ett effektivt instrument för att bidra till att gemenskapens miljölagstiftning genomförs och efterlevs på ett mer enhetligt sätt i hela gemenskapen samt för att undvika en snedvridning av konkurrensen.
- (8) Det finns för närvarande stora skillnader i medlemsstaternas tillsynssystem och tillsynsmetoder. Dessa skillnader gäller inte bara möjligheterna att utöva tillsyn utan även tillsynens omfattning och innehåll och till och med dess existens i vissa medlemsstater. Denna situation kan inte anses tillfredsställande med tanke på att målet är att gemenskapens miljölagstiftning genomförs, praktiskt tillämpas och efterlevs på ett mer effektivt och enhetligt sätt.
- (9) Det är därför nödvändigt i detta skede att införa riktlinjer i form av gemensamma minimikriterier som en gemensam bas för hur miljötillsyn skall utövas i medlemsstaterna.
- (10) Enligt gemenskapens miljölagstiftning skall det i medlemsstaterna finnas bestämmelser som ställer krav beträffande vissa utsläpp och verksamheter. Minimikriterier för att organisera och utöva tillsyn bör uppfyllas i medlemsstaterna, till en början vad gäller alla industri- och andra företag och inrättningar vars utsläpp till luft och/eller vatten och/eller bortskaffande av avfall eller återvinningsverksamheter är föremål för tillståndsgivning enligt gemenskapslagstiftningen.
- (11) Tillsynen bör ske med iakttagande av tillstånds- och tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning i medlemsstaterna.
- (12) För att detta tillsynssystem skall fungera effektivt bör medlemsstaterna säkerställa att deras miljötillsyn planeras i förväg.
- (13) Inspektion på plats är en viktig del av miljötillsynen.
- (14) Uppgifter och dokumentation som tillhandahålls av industriella operatörer som är registrerade inom ramen för gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning kan bli en värdefull informationskälla i samband med miljötillsyn.
- (15) För att slutsatser skall kunna dras från inspektionerna på plats skall rapporter sammanställas regelbundet.
- (16) Rapportering om tillsynen och allmänhetens tillgång till information som har samband med denna är viktiga medel för att se till att medborgare, icke-statliga organisationer och andra berörda parter genom insyn deltar i arbetet med att genomföra gemenskapens miljölagstiftning. Tillgången till denna information bör överensstämma med bestämmelserna i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁽¹⁾.
- (17) Medlemsstaterna bör hjälpa varandra att administrera arbetet med denna rekommendation. Om medlemsstaterna i samarbete med Impel inrättar ett rapporterings- och rådgivningssystem avseende tillsynsmyndigheter och tillsynsförfaranden skulle detta bidra till att främja bästa praxis i hela gemenskapen.
- (18) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen och rådet om sina erfarenheter av hur denna rekommendation fungerar och kommissionen kommer regelbundet att informera Europaparlamentet.
- (19) Kommissionen bör kontrollera hur denna rekommendation fungerar och verkar samt rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet så snart som möjligt efter det att den mottagit medlemsstaternas rapporter.
- (20) Ytterligare arbete från Impels och medlemsstaternas sida i samarbete med kommissionen bör uppmuntras när det gäller bästa praxis i fråga om miljöinspektorernas kvalifikationer och utbildning.
- (21) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget och med hänsyn till skillnaderna i medlemsstaternas tillsynssystem och tillsynsmetoder kan målet med den föreslagna åtgärden bäst uppnås genom vägledning på gemenskapsnivå.
- (22) Mot bakgrund av de erfarenheter som görs vid arbetet med denna rekommendation och med beaktande av det ytterligare arbete som Impel kommer att utföra, liksom av resultaten av de eventuella system som föreskrivs i denna rekommendation bör kommissionen, sedan den mottagit medlemsstaternas rapporter, överväga att vidareutveckla minimikriterierna när det gäller deras omfattning och innehåll och att lägga fram ytterligare förslag som, i tillämpliga fall, kan inbegripa ett förslag till direktiv.

(1) EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS.

I.

Syfte

Miljötillsyn bör utövas i medlemsstaterna i enlighet med minimikriterier för hur sådan tillsyn skall organiseras, utövas och följas upp samt för hur resultaten skall offentliggöras och därigenom förbättra efterlevnaden av gemenskapens miljölagstiftning och bidra till att genomförandet och säkerställandet av efterlevnaden av denna lagstiftning blir enhetligare i samtliga medlemsstater.

II.

Räckvidd och definitioner

1. a) Denna rekommendation skall omfatta miljötillsyn av samtliga industrianläggningar och andra företag och inrättningar vars utsläpp till luften och/eller vattnet och/eller avfallshantering eller avfallsåtervinning regleras genom tillståndsgivning enligt gemenskapslagstiftningen, utan att detta påverkar tillämpningen av specifika tillsynsbestämmelser i befintlig gemenskapslagstiftning.
- b) I denna rekommendation är alla anläggningar och andra företag och inrättningar som nämns i a ovan "reglerade anläggningar".
2. I denna rekommendation avses med *miljötillsyn* en verksamhet som i tillämpliga fall omfattar följande uppgifter:
  - a) Kontrollera och verka för de reglerade anläggningarnas efterlevnad av de relevanta miljökrav som anges i gemenskapslagstiftningen, såsom denna genomförs i nationell lagstiftning eller tillämpas i den nationella rättsordningen (nedan kallade krav i gemenskapslagstiftningen).
  - b) Övervaka vilken inverkan de reglerade anläggningarna har på miljön i syfte att fastställa om ytterligare tillsyn eller förfaranden för att säkerställa efterlevnaden krävs (inbegripet utfärdande, ändring eller återkallande av tillstånd) för att säkerställa att kraven i gemenskapslagstiftningen följs.
  - c) Utföra de arbetsuppgifter som krävs för att uppfylla ovan nämnda mål, inbegripet
    - inspektion på plats,
    - övervakning av hur miljö kvalitetsnormerna uppnås,
    - beaktande av rapporter och yttranden från miljörevisioner,
    - beaktande och kontroll av intern övervakning som utförts av en operatör vid reglerade anläggningar eller på dennes vägnar,
    - bedömning av den verksamhet som bedrivs vid den reglerade anläggningen,

- kontroll av lokalerna och den relevanta utrustningen (inbegripet att utrustningen underhålls på ett adekvat sätt) samt av att miljöförvaltningen vid anläggningen är adekvat,
- kontroll av relevanta register som förs av operatören vid reglerade anläggningar.

3. Miljötillsyn, inbegripet inspektion på plats, kan bestå av
  - a) rutinmässig tillsyn, dvs. tillsyn som är en del av ett planerat tillsynsprogram, eller
  - b) icke-rutinmässig tillsyn, dvs. tillsyn efter ett klagomål, i samband med att ett tillstånd utfärdas, förnyas eller ändras, eller vid utredningar av olyckor, tillbud och överträdelser.
4. a) Miljötillsyn får utövas av en offentlig myndighet på nationell, regional eller lokal nivå som har inrättats eller utsetts av medlemsstaten och som är ansvarig för de frågor som omfattas av den här rekommendationen.
  - b) De myndigheter som avses i a får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, till en annan juridisk person oavsett om denne omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning delegera de uppgifter som anges i den här rekommendationen, dock under förutsättning att denna juridiska person inte har något personligt intresse av resultaten från denna tillsyn.
  - c) De myndigheter som avses i a och b definieras som *tillsynsmyndigheter*.
5. I denna rekommendation avses med *operatör vid en reglerad anläggning* en fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar den reglerade anläggningen, eller, när detta är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen, till vilken har delegerats avgörande ekonomiska befogenheter vad gäller anläggningens tekniska funktion.

III.

Organisering och utövande av miljötillsyn

1. Medlemsstaterna bör se till att miljötillsynen syftar till att uppnå en hög grad av miljöskydd, och de bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att miljötillsyn av reglerade anläggningar organiseras och utövas i enlighet med punkterna IV–VIII i denna rekommendation.
2. Medlemsstaterna bör hjälpa varandra i administrativt hänseende med att genomföra riktlinjerna i denna rekommendation genom att utbyta relevant information och, i tillämpliga fall, även tillsynstjänstemän.
3. För att förhindra illegal gränsöverskridande verksamhet på miljöområdet bör medlemsstaterna, i samarbete med Impel, främja samordningen av tillsynen vad gäller anläggningar och verksamheter som kan ha betydande gränsöverskridande inverkan.

4. För att kunna främja bästa praxis i hela gemenskapen, får medlemsstaterna, i samarbete med Impel, överväga att upprätta ett system enligt vilken medlemsstaterna rapporterar och ger råd om tillsynsorgan och tillsynsförfaranden i medlemsstaterna, med vederbörlig hänsyn till de olika system och sammanhang inom vilka de agerar, och rapportera till berörda medlemsstater om resultaten.

IV.

Miljötillsynsplaner

1. Medlemsstaterna bör se till att miljötillsynen planeras i förväg genom att alltid ha en eller flera miljötillsynsplaner som omfattar medlemsstatens hela territorium och de reglerade anläggningar som finns där. En sådan plan eller sådana planer bör göras tillgängliga för allmänheten i enlighet med direktiv 90/313/EEG.

2. Denna plan eller dessa planer kan utarbetas på nationell, regional eller lokal nivå. Medlemsstaterna bör dock se till att planen eller planerna är tillämpliga för alla typer av miljötillsyn av reglerade anläggningar inom deras territorium, liksom att de myndigheter som avses i punkt II.4 har utsetts för att utöva denna tillsyn.

3. Miljötillsynsplaner bör upprättas med utgångspunkt i följande:

- a) De krav i gemenskapslagstiftningen som skall uppfyllas.
- b) Ett register över de reglerade anläggningar som planen omfattar.
- c) En allmän bedömning av de viktigaste miljöproblemen inom det område som planen omfattar, och en allmän uppskattning av i vilken utsträckning de reglerade anläggningarna uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen.
- d) Uppgifter om och från eventuell tidigare tillsyn.

4. Miljötillsynsplanerna bör

- a) vara anpassade efter berörda myndigheters tillsynsuppgifter och ta hänsyn till de reglerade anläggningar som berörs samt de risker och miljöpåverkan som följer av utsläpp från dessa anläggningar,
- b) ta hänsyn till relevant tillgänglig information om enskilda anläggningar eller typer av reglerade anläggningar, t.ex. rapporter som operatörer vid reglerade anläggningar har sänt in till myndigheterna, uppgifter från intern övervakning, information från miljörevisioner och yttranden om miljön, särskilt sådana som utarbetats vid reglerade anläggningar som är registrerade enligt gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS), resultat från tidigare tillsyn och rapporter från övervakning av miljökvaliteten.

5. Varje miljötillsynsplan skall åtminstone

- a) innehålla en definition av det geografiska område som planen omfattar, vilket kan vara hela medlemsstatens territorium eller delar därav,

- b) gälla för en begränsad period, till exempel ett år,
- c) innehålla särskilda bestämmelser om hur planen skall uppdateras,
- d) ange vilka enskilda anläggningar eller typer av reglerade anläggningar planen omfattar,
- e) fastställa programmen för rutinmässig tillsyn med beaktande av miljöriskerna; i dessa program bör även, i tillämpliga fall, anges hur ofta inspektion på plats skall förekomma för olika typer av reglerade anläggningar eller vissa angivna reglerade anläggningar,
- f) upprätta och beskriva förfarandet för icke-rutinmässig tillsyn, som genomförs med anledning av bland annat klagomål, olyckor, tillbud eller överträdelser samt för tillståndsgivning,
- g) sörja för samordning mellan de olika tillsynsmyndigheterna, när så är lämpligt.

V.

Inspektion på plats

1. Medlemsstaterna bör se till att följande kriterier tillämpas vid samtliga inspektioner på plats:

- a) En lämplig kontroll skall göras av efterlevnaden av de krav i gemenskapslagstiftningen som är relevanta för den aktuella tillsynen.
- b) Om inspektion på plats skall genomföras av mer än en miljötillsynsmyndighet skall dessa utbyta information om sin respektive verksamhet och i så stor utsträckning som möjligt samordna inspektionerna på plats och annan miljö-tillsyn.
- c) Det skall upprättas rapporter från inspektionerna på plats i enlighet med punkt VI, och dessa skall vid behov utbytas mellan behöriga nationella, regionala eller lokala tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter som säkerställer efterlevnaden.
- d) Inspektörer och andra tjänstemän som har befogenhet att göra inspektioner på plats skall ha laglig rätt att besöka anläggningen och få tillgång till information för att kunna utöva miljötillsyn.

2. Medlemsstaterna bör se till att tillsynsmyndigheterna regelbundet gör inspektioner på plats som en del av den rutinmässiga tillsynen och att följande ytterligare kriterier tillämpas för sådana inspektioner:

- a) Alla former av relevant miljöpåverkan skall undersökas i enlighet med tillämpliga krav i gemenskapslagstiftningen, programmen för miljötillsyn och tillsynsmyndigheternas organisationsföreskrifter.
- b) Sådana inspektioner på plats bör syfta till att främja och öka operatörernas kunskaper om och förståelse för tillämpliga krav i gemenskapslagstiftningen, miljörisker och vilken påverkan på miljön deras verksamhet kan ha.

- c) De risker för och den påverkan av miljön som den reglerade anläggningen kan ha skall beaktas för att det skall kunna bedömas hur effektiva kraven är för de gällande tillstånden, och huruvida förbättringar eller andra ändringar av dessa krav är nödvändiga.
3. Medlemsstaterna bör även se till att icke-rutinmässig inspektion på plats genomförs under följande omständigheter:
- a) När behöriga tillsynsmyndigheter undersöker allvariga klagomål som rör miljön, och så snart som möjligt efter det att sådana klagomål har mottagits av myndigheterna.
- b) Vid utredningar av allvariga miljöolyckor, tillbud eller överträdelser, och så snart som möjligt efter det att de behöriga tillsynsmyndigheterna har fått kännedom om dessa händelser.
- c) När så är lämpligt, som del i beslutet om huruvida och på vilka villkor ett första tillstånd skall utfärdas för en process eller verksamhet vid en reglerad anläggning eller den föreslagna platsen för en sådan anläggning, eller för att se till att kraven för tillstånd efterlevs när tillstånd har utfärdats och innan verksamheten inleds.
- d) I tillämpliga fall innan ett tillstånd utfärdas på nytt, förnyas eller ändras.

VI.

Rapporter och slutsatser efter inspektioner på plats

1. Medlemsstaterna bör se till att tillsynsmyndigheterna efter varje inspektion på plats bearbetar eller lagrar tillsynsuppgifterna, i databaser i identifierbar form tillsammans med en redogörelse för i vilken utsträckning den reglerade anläggningen uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen, en utvärdering därav samt en slutsats om huruvida eventuella ytterligare åtgärder skall följa, t.ex. förfaranden för att säkerställa efterlevnaden, inbegripet påföljder, beslut om nya eller ändrade tillstånd eller uppföljande tillsyn, inbegripet ytterligare inspektioner på plats. Rapporterna bör slutredigeras så snart som möjligt.
2. Medlemsstaterna bör se till att dessa rapporter föreligger i skriftlig form och i lätt tillgängliga databaser. De fullständiga rapporterna, eller när detta inte är praktiskt genomförbart, sammanfattningen av rapporterna, kommer att vidarebefordras till operatören vid den berörda reglerade anläggningen och finnas tillgängliga för allmänheten enligt direktiv 90/313/EEG. Rapporterna skall vara tillgängliga för allmänheten inom två månader efter det att inspektionen ägt rum.

VII.

Utredningar av allvariga olyckor, tillbud och överträdelser

Medlemsstaterna bör se till att den behöriga tillsynsmyndigheten utreder allvariga olyckor, tillbud och överträdelser av

gemenskapslagstiftningen, oavsett om myndigheten får kännedom om händelsen genom klagomål eller på annat sätt, för att

- a) klarlägga orsakerna till händelsen, dess miljöpåverkan och i tillämpliga fall ansvar och eventuellt skadeståndsansvar i samband med händelsen och dess konsekvenser, samt vidarebefordra slutsatserna till den myndighet som ansvarar för efterlevnaden, om denna är en annan än tillsynsmyndigheten,
- b) mildra och, om så är möjligt, avhjälpa händelsens miljöpåverkan genom att fastställa vilka åtgärder som operatören respektive myndigheterna lämpligen bör vidta,
- c) bestämma vilka åtgärder som skall vidtas för att förhindra ytterligare olyckor, tillbud och överträdelser,
- d) i tillämpliga fall, göra det möjligt att gå vidare med åtgärder för att säkerställa efterlevnaden eller med påföljder, och
- e) se till att operatören företar en lämplig uppföljning.

VIII.

Rapportering om allmän miljötillsyn

1. Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om sina erfarenheter av arbetet med denna rekommendation två år efter det att rekommendationen offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därvid använda, i den utsträckning det är möjligt, all information som är tillgänglig från regionala och lokala tillsynsmyndigheter.
2. Rapporterna bör göras tillgängliga för allmänheten och bör i synnerhet innehålla följande:
- a) Uppgifter om den personal och de andra resurser som tillsynsmyndigheterna förfogar över.
- b) Detaljerade uppgifter om tillsynsmyndighetens roll och verksamhet vid utarbetande och genomförande av relevanta tillsynsplaner.
- c) En översikt över den miljötillsyn som har utövats, inbegripet antalet gjorda inspektioner på plats, och över den andel reglerade anläggningar som har inspekterats (indelade efter typ) samt en uppskattning av hur lång tid det kommer att ta innan samtliga reglerade anläggningar av den typen har inspekterats.
- d) Kortfattade uppgifter om i vilken utsträckning den reglerade anläggningen uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen, enligt tidigare tillsynsverksamhet.
- e) En sammanställning av de åtgärder, inklusive antal, som vidtagits som resultat av allvariga klagomål, olyckor, tillbud och överträdelser.
- f) En utvärdering av huruvida tillsynsplanerna för tillsynsmyndighetens del har varit framgångsrika eller ej, och eventuella rekommendationer till framtida planer.

IX.

Översyn och utveckling av rekommendationen

1. Kommissionen bör se över hur denna rekommendation fungerar och verkar så snart som möjligt efter det att de rapporter från medlemsstaterna som avses i punkt VIII har mottagits i syfte att ytterligare förbättra räckvidden av minimikriterierna mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av kriterierna och med hänsyn till andra synpunkter från berörda parter, inbegripet Impel och Europeiska miljöbyrån. Kommissionen bör därefter för Europaparlamentet och rådet framlägga en rapport utan dröjsmål tillsammans med ett förslag till direktiv. Europaparlamentet och rådet kommer genast att behandla förslaget.

2. Kommissionen uppmanas att snarast möjligt, i samarbete med Impel och andra berörda parter, utarbeta minimikriterier när det gäller kvalifikationer för miljöinspektörer med behörighet att utöva tillsyn för tillsynsmyndigheternas räkning eller under deras överinseende.

3. Medlemsstaterna bör, snarast möjligt, i samarbete med Impel, kommissionen och andra berörda parter, utveckla utbildningsprogram för att tillgodose efterfrågan på kvalificerade miljöinspektörer.

X.

Genomförande

Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om genomförandet av denna rekommendation med uppgifter om befintliga eller planerade miljötillsynsmekanismer senast tolv månader efter dagen för dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdad i Luxemburg den 4 april 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

B. ROSENGREN

Ordförande